

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6C/23/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5421200878
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:5421200878.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobkyne: Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V., zastúpenej JUDr. Jánom Notom, advokátom so sídlom 027 54 Veličná č. 371, proti žalovanému: M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, zastúpenému spoločnosťou BUKNA, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom 026 01 Dolný Kubín, Jánoškova 1545, IČO: 36 865 044, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

- I. Súd do výlučného vlastníctva žalobkyne **p r i k a z u j e** osobné motorové vozidlo Q., VIN: H..
- II. Súd do výlučného vlastníctva žalovaného **p r i k a z u j e** dlhopis emitovaný emitentom K. dňa 01.02.2018 pod poradovým číslom XXXX, znejúci na meno, listiny cenný papier prevoditeľný, zabezpečený s označením T..
- III. Žalobkyňa je **p o v i n n á** žalovanému do troch dní od právoplatnosti rozsudku vydať dlhopis emitovaný emitentom K. dňa 01.02.2018 pod poradovým číslom XXXX., znejúci na meno, listiny cenný papier prevoditeľný, zabezpečený s označením T..
- IV. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 22.058,32 eur tak, že sumu 2.058,32 eur je **p o v i n n ý** zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku a sumu 20.000,- eur je **p o v i n n ý** zaplatiť do šiestich mesiacov od právoplatnosti rozsudku.
- V. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.
- VI. Žalobkyňa **m á** voči žalovanému právo na náhradu trov konania, s výnimkou trov konania spojených s pojednávaním dňa 22.03.2022, v rozsahu 43,04%.
- VII. Žalovaný **m á** voči žalobkyni právo na náhradu trov konania spojených výlučne s pojednávaním dňa 22.03.2022 v rozsahu 50%.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobou, súdu doručenu dňa 13.07.2021, sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode tak, že žiadala, aby jej súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne osobné motorové vozidlo továrenskej značky Q. obchodného názvu Q. s označením VIN: H. (v ďalšom texte už len ako „OMV“). Súčasne žiadala, aby žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu rovnajúcu sa 1 hodnoty splátok hypotekárneho úveru na byt č. XX nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným číslom XXXX evidovaný Okresným úradom V., katastrálnom odborom na LV č. XXXX pre k. ú. V. za obdobie existencie manželstva, ktorých rozsah bude ustálený po vykonanom dokazovaní. Napokon žiadala, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť jej sumu rovnajúcu

sa 1 hodnoty výnosu z cenného papiera - dlhopisu vydaného emitentom K., emitovaného 01. februára 2018 pod poradovým číslom XXXX, dlhopis na meno, listinný cenný papier prevoditeľný, zabezpečený, s označením T. (v ďalšom texte už len ako „dlhopis“).

2/ Žalobu odôvodnila tým, že manželstvo strán sporu zaniklo rozhodnutím Okresného súdu Dolný Kubín v konaní sp. zn. 10P/12/2019 a jej známy rozsah majetkovej podstaty bezpodielového spoluvlastníctva manželov zahŕňa OMV a dlhopis o nominálnej hodnote 10.000,- eur so splatnosťou k 31. decembru 2020 s výnosom dlhopisu 7,2 % p.a., ktorý je v dispozičnej sfére žalovaného. O reálnom výnose cenného papiera nemá žalobkyňa žiadnu relevantnú vedomosť. Nakoľko z majetkovej podstaty bezpodielového spoluvlastníctva manželov odchádzali v pravidelných mesačných intervaloch úhrady na výlučný osobný majetok žalovaného, žalobkyňa vznikol tzv. kompenzačný nárok v zmysle ustanovenia § 150 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej už len ako „OZ“). Predmetnú nehnuteľnosť predstavuje byt č. XX nachádzajúci sa v bytovom dome so súpisným číslom XXXX evidovaný Okresným úradom V., katastrálnom odborom na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. V. (ďalej už len ako „byt“). Tento majetok žalovaného bol zabezpečený hypotekárnym úverom banky. Vzhľadom ku skutočnosti, že nie je v silách žalobkyne a nie je spravodlivé od nej požadovať predloženie dlhopisu, ktorým nedisponuje, žalobkyňa žiadala, aby súd v rámci zákonnej možnosti edičnej činnosti podľa ust. § 189 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej už len ako „CSP“) zaviazal žalovaného na predloženie tohto dôkazu spoločne s vyjadrením a jeho skutočnom výnose. Z rovnakého dôvodu a s poukazom na rovnaké ustanovenie CSP žalobkyňa žiadala, aby súd žalovaného zaviazal na predloženie dôkazu o hypotekárnom úvere, spoločne s vyjadrením o priebehu jeho splácania a výške jednotlivých splátok za obdobie existencie manželstva.

3/ Žalobkyňa k žalobe nepripojila žiadne dôkazy.

4/ Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že súhlasí s vyporiadaním bezpodielového vlastníctva manželov po zaniknutom manželstve a má záujem na mimosúdnom vyriešení predmetného konania. Predmetom masy, ktorá tvorí bezpodielové spoluvlastníctvo manželov je aj osobné motorové vozidlo značky Q., VIN: H., rok výroby 2010, ktoré je žalovaný ochotný prenechať žalobkyne do jej výlučného vlastníctva za protihodnotu vo výške 1 hodnoty osobného motorového vozidla, nakoľko ním žalobkyňa disponuje a pravidelne ho využíva na svoje osobné potreby. Na základe ponuky inzerátov, sa cena motorového vozidla pohybuje približne okolo 8.000,- eur. Vo vzťahu k cennému papiera - dlhopisu žalovaný uviedol, že už nie je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko došlo k predaju predmetného dlhopisu ešte počas trvania manželstva. Pričom financie utŕžené z predaja boli použité obidvoma manželmi na bežný chod domácnosti, potreby jej členov, dovolenky a pod. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zaniknutom manželstve môžu byť len veci, ktoré v čase vyporiadania existujú. Kompenzačný nárok vo výške 1 z hodnoty splátok hypotekárneho úveru, ktorý žalovaný splácal na základe zmluvy o poskytnutí flexihypotéky považuje žalovaný za sporný. Je nepochybné, že zo strany žalovaného došlo k uzavretiu zmluvy o poskytnutí flexihypotéky za trvania manželstva. Avšak žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu, ktorej finančné prostriedky boli použité na kúpu nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. V., obec V., okres V., a to konkrétne: byt č. XX, nachádzajúci sa na X. poschodí obytného domu s vchodom č. XXXX/XX obytného domu so súp. č. XXXX, postavenej na pozemku KN-C, parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 360 m² (ďalej ako „Byt“), spolu so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 7710/106180 k spoločným častiam a spoločným zariadeniam bytového domu a spoluvlastníckym podielom o veľkosti 7710/106180 k pozemku, na ktorom je bytový dom so súp. č. XXXX postavený (ďalej ako „nehuteľnosť“). Žalovaný pre vysvetlenie uvádza, že predmetná nehnuteľnosť je v jeho výlučnom vlastníctve a nie je súčasťou masy, ktorá tvorí bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Nehuteľnosť bola z masy bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyňatá na základe dohody manželov o zúžení stanoveného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva zo dňa 07.11.2008. Žalovaný nadobudol predmetnú nehnuteľnosť na základe kúpnej zmluvy za kúpnu cenu vo výške 2.200.000 Sk, pričom časť kúpnej ceny vo výške 1.800.000 Sk bola vyplatená na základe zmluvy o poskytnutí flexihypotéky uzavretej s Z.. Žalovaný uvádza, že v predmetnom záväzkovom vzťahu vystupovala len osoba žalovaného a nie aj osoba žalobkyne, nakoľko flexihypotéka vo výške 1.800.000,- Sk bola poskytnutá za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti, ktorá je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Zvyšná časť kúpnej ceny vo výške 400.000,- Sk bola uhradená z výlučných finančných prostriedkov žalovaného. V súvislosti s uplatnením kompenzačného nároku, ktorý si žalobkyňa uplatňuje s poukazom na ust. § 150 OZ, dáva žalovaný do pozornosti ust. § 142 ods. 2 OZ, z ktorého vyplýva, že z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obidvaja manželia. Žalovaný uzavrel zmluvu o poskytnutí flexihypotéky za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti, ktorá bola a je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Predmetný záväzkový vzťah bol uzavretý žalovaným a flexihypotéka vo výške 1.800.000,- Sk bola záväzkom výlučne

žalovaného, tak ako to aj vyplýva z dohody o zúžení zákonom stanoveného rozsahu bezpodielového spoluvlastníctva. Z vyššie uvedeného vyplýva, že manželia, v tomto prípade bývalí manželia sú povinní a oprávnení z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí. Žalobkyňa nie je oprávnená požadovať kompenzačný nárok za splátky flexihypotekárneho úveru, nakoľko flexihypotekárny úver bol použitý na kúpu nehnuteľnosti, nachádzajúcu sa vo výlučnom vlastníctve žalovaného a z predmetného záväzkového vzťahu bol zviazaný len žalovaný. Žalovaný ďalej podotýka, že v zmysle platnej právnej úpravy, a to ust. § 143 OZ je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov všetko, čo môže byť predmetom osobného vlastníctva a čo niektorý z manželov nadobudol za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov. Z uvedeného vyplýva, že ide o veci v právnom zmysle. Za predmet bezpodielového spoluvlastníctva sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov. Okrem vyššie uvedeného žalovaný podotýka, že v zmysle judikatúry a z rozhodovacej praxe slovenských súdov vyplýva, že kompenzačný nárok vzniká momentom, kedy jeden z manželov vynaložil výlučný majetok na majetok spoločný, aj keď tento nárok možno uplatniť až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uvedené platí aj v opačnom prípade. Zo strany žalovaného došlo k uhrádzaniu splátok v zmysle zmluvy o poskytnutí flexihypotéky peňažnými prostriedkami, ktoré nadobudol z predaja nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. O., obec O., okres O.. Predmetnú nehnuteľnosť žalovaný nadobudol na základe darovacej zmluvy do svojho výlučného vlastníctva. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. O., predal žalovaný na základe kúpnej ceny vo výške 46.600,- eur. Žalovaný opäť poukazuje na judikatúru súdov, z ktorej vyplýva, že výťažky získané jedným z manželov z vecí, ktorá bola v jeho osobnom (výlučnom) vlastníctve, sú naďalej v osobnom (výlučnom) vlastníctve manželov. Žalovanému bola poskytnutá flexihypotéka vo výške 1.800.000,- Sk, čo je v prepočte 59.749,- eur. Žalovaný počas trvania manželstva splatil 41.241,53 eur z poskytnutej flexihypotéky a časť vo výške 18.507,47 eur z poskytnutej flexihypotéky splatil po rozvoze manželstva strán sporu. Žalovaný pokryl jednotlivé splátky flexihypotéky výťažkom z predaja nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, k. ú. O.. Výlučné peňažné prostriedky boli uložené na osobnom účte žalovaného. Aj napriek tomu, že žalovaný splácal jednotlivé splátky zo svojich výlučných peňažných prostriedkov, je ochotný pristúpiť k dohode so žalobkyňou, na základe ktorej dôjde k mimosúdnomu vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželstva po zaniknutom manželstve, predmetom ktorej bude aj vyporiadanie sumy vo výške 41.241,53 eur, ktorá predstavuje časť splatenej flexihypotéky žalovaným počas trvania manželstva. Žalobkyňa sa nijakým spôsobom finančne nepodieľala na úhradách jednotlivých splátok. Žalovaný preto navrhuje, aby súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov uplatnil princíp disparity a prelomil zásadu rovnosti podielov pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po zaniknutom manželstve v časti vyporiadania flexihypotéky. V zmysle uvedeného žalovaný navrhol, aby súd rozhodol tak, aby do výlučného vlastníctva žalobkyne bolo prikázané osobné motorové vozidlo značky Q., VIN: H. s tým, že žalovaná (pozn. súdu: zrejme žalobkyňa) je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jej podielu sumu rovnajúcu sa 1 hodnote tohto OMV. Súčasne žalovaný navrhol, aby mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi na vyrovnanie jej podielu 15% zo sumy 41.241,53 eur, ktorá predstavuje hodnotu splátok hypotekárneho úveru splatených žalovaným zo spoločného bankového účtu počas trvania manželstva.

5/ Žalovaný k svojmu vyjadreniu pripojil listinné dôkazy, a to inzeráty na kúpu Q., notársku zápisnicu zo dňa 07.11.2008, kúpnu zmluvu a jej dodatok č. 1, návrh na vklad ku kúpnej zmluve, darovaciu zmluvu, návrh na vklad ku darovacej zmluve a výpis účtu a prehľad splátok po rozvoze manželstva.

6/ Vyjadrenie žalovaného k žalobe (vrátane jeho príloh) bolo žalobkyňi, k rukám jej splnomocneného zástupcu doručené dňa 28.09.2021 a to spolu s uznesením č. k. 6C/23/2021-59, vydaným tunajším súdom dňa 20.09.2021, ktorým bola žalobkyňa (s poukazom na ust. § 167 ods. 3 CSP) vyzvaná, aby sa v lehote 10 dní od jeho doručenia vyjadrila k vyjadreniu žalovaného, uviedla ďalšie skutočnosti a označila ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

7/ Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadrila a súd tak nariadil predbežné prejednanie sporu na deň 02.12.2021, na ktoré predvolal strany sporu a ich splnomocnených zástupcov. Splnomocneného zástupcu žalovaného súd zároveň vyzval, aby najneskôr na tomto predbežnom prejednaní sporu predložil originál alebo kópiu dlhopisu, ako aj doklady, z ktorých bude vyplývať výška splátok, resp. všetkých úhrad vykonaných počas existencie manželstva na splácanie hypotekárneho úveru. Súčasne súd do spisu pripojil rozsudok o rozvoze manželstva strán sporu, pretože žalobkyňa v žalobe, ani

žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedli deň právoplatnosti tohto rozsudku, resp. deň zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Bez tohto údaja pritom súd nebol schopný vyhodnotiť, či ním vyžiadané dôkazy od žalovaného, resp. dôkazy predložené žalovaným spĺňajú podmienku, že išlo o úkony (predaj dlhopisu, úhrada splátok) vykonané počas manželstva alebo nie.

8/ Dňa 01.12.2021 splnomocnený zástupca žalobkyne súdu doručil vyjadrenie, v ktorom uviedol, pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného, že dlhopis „už nie je súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nakoľko došlo k jeho predaju ešte počas trvania manželstva, pričom financie utŕžené z predaja boli použité obidvoma manželmi na bežný chod domácnosti, potreby jej členov, dovolenky a pod.“, tak žalobkyňa nemá vedomosť o takýchto skutkových okolnostiach a toto skutkové tvrdenie žalovaného popiera a uvádza, že je presvedčená, že zo strany žalovaného ide iba o účelové a klamlivé tvrdenie s cieľom znížiť okruh masy zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pri rozhovore medzi stranami sporu ohľadom skutočností splatnosti predmetného dlhopisu žalovaný žalobkyňu uviedol, že nemá nárok na podiel z tejto majetkovej hodnoty. Pri bežnom slede vecí je nepochybné, že pokiaľ by skutočne došlo k spotrebovaniu peňažných prostriedkov, reakcia žalovaného by bola bezpochyby taká, že ide predsa o spotrebované financie. Žalovaný s touto argumentáciou prišiel prvýkrát až vo svojom vyjadrení k žalobe po udelení splnomocnenia na jeho právne zastupovanie v konaní. Žalobca má za to, že ide zo strany žalovaného výlučne o argumentačnú taktiku s vyššie uvedeným cieľom. K tomuto ako dôkaz žalobkyňa navrhla výsluch strán sporu. Na základe takto predostretej právnej argumentácie bez priloženého okruhu dôkazov o tejto skutočnosti žalobkyňa konštatuje, že podstatné skutkové tvrdenia žalovaného ohľadom spotrebovania výťažku z emitovaného dlhopisu zostali výlučne skutkovým tvrdením strany v súdnom konaní, bez náležitého preukázania ich opory v dôkazných prostriedkoch a konajúci súd ich nemôže mať za preukázané. Pokiaľ by si bol žalovaný istý vo svojich tvrdeniach, bezpochyby by predložil konajúcemu súdu potvrdenie o transakcii vrátane jej výšky spolu s výnosom a dátumu uskutočnenia. Pokiaľ žalovaný uviedol, že žalobkyňa nie je oprávnená požadovať kompenzačný nárok za splátky flexihypotekárneho úveru, nakoľko flexihypotekárny úver bol použitý na kúpu nehnuteľnosti, nachádzajúcu sa vo výlučnom vlastníctve žalovaného a z predmetného záväzkového vzťahu bol viazaný len žalovaný“, resp. že „za predmet bezpodielového spoluvlastníctva sa nepovažujú pohľadávky a záväzky, ktoré sa riadia všeobecným právnym režimom záväzkových vzťahov“, ide o hlboké neporozumenie účinnej hmotnoprávnej úpravy subsumovateľnej na prejednávajúcu právnu vec. Pokiaľ ide o žalovaným predložený dôkaz o priebehu hypotekárnych splátok, tento žalobkyňa dôrazne popiera. V predloženej dokumente chýbajú niektoré splátky za príslušné kalendárne mesiace, vrátane mimoriadnych splátok, o ktorých má žalobkyňa vedomosť. Ide o ničom nepodložený a verifikovateľný dokument bez príslušnej bankovej relevancie. Žalobkyňa opätovne žiada konajúci súd, aby v rámci zákonnej možnosti edičnej činnosti súdu v zmysle ustanovenia § 189 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov zaviazal žalovaného na predloženie tohto dôkazu priamo od hypotekárnej banky (s označením osoby, dátumu vystavenia a špecifikácie hypotekárneho produktu viazaného k predmetnej nehnuteľnosti), alebo priamo takýto dôkaz zabezpečil na ťarchu žalovaného. Pokiaľ žalovaný uvádza právnu argumentáciu v zmysle, že „v zmysle judikatúry a rozhodovacej praxe slovenský súdov“, alebo, že „žalovaný opäť poukazuje na judikatúru súdov, z ktorej vyplýva, že“, žalobkyňa uvádza, že žalovaný vo svojom vyjadrení používa ničím nepoložené argumentačné floskuly, ku ktorým nie je možné zaujať žiadne právne relevantné stanovisko. Žalovaný neuviedol žiadne konkrétne súdne rozhodnutie, ktoré by bolo schopné podrobiť právnomu rozboru, či už zo strany konajúceho súdu, alebo procesnej strany žalobcu. Nakoľko z majetkovej podstaty bezpodielového spoluvlastníctva manželov odchádzali v pravidelných mesačných intervaloch úhrady na výlučný osobný majetok žalovaného, vznikol žalobkyňu tzv. kompenzačný nárok v zmysle ustanovenia § 150 OZ. Rovnako má žalobkyňa za to, že jej pri vysporiadaní zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov prináleží podiel vo výške 1 výnosu z dlhopisu.

9/ Na predbežnom prejednaní sporu, ktorého sa zúčastnili len splnomocnení zástupcovia strán sporu (hoci boli predvolané aj strany sporu) sa spor zmierom nepodarilo vyriešiť. Splnomocnená zástupkyňa žalovaného predložila zmluvu o prevode cenných papierov zo dňa 03.01.2019 a export pohybov na účte A., ku ktorému uviedla, že celková suma úhrad zaplatených počas manželstva je podľa predložených pohybov na účte vo výške 58.296,42 eur.

10/ Splnomocnený zástupca žalobkyne na predbežnom prejednaní sporu navrhol, aby súd od žalovaného vyžiadal kompletne výpisy z účtu žalovaného vedeného vo Z. č. ú. A. (ďalej už len ako účet vo Z.) za obdobie trvania manželstva, ďalej, aby zabezpečil údaj o trvalom pobyte B., nar. XX.XX.XXXX

ku dňu 03.01.2019 (pozn. súdu: dátum uzavretia zmluvy o predaji dlhopisu) a tiež, aby vyžiadal od A. správu o tom, komu boli vyplatené peňažné prostriedky z dlhopisu a kedy. Napokon splnomocnený zástupca žalobkyne navrhol, aby súd vyžiadal originál kúpnej zmluvy, ktorej kópia je založená v spise.

11/ Súd vo veci určil pojednávanie na deň 01.02.2022 a zabezpečil dôkazy podľa vyššie uvedených návrhov žalobkyne.

12/ Dňa 17.01.2022 žalovaný doručil kompletný výpis z účtu vo Z. za obdobie trvania manželstva a zároveň predložil časť výpisu z účtu vedeného v A. č. ú. A. za obdobie od roku 2012 do roku 2015, ku ktorému uviedol, že ho predkladá na účel preukázania splácania splátok hypotekárneho úveru z financií pochádzajúcich z predaja výlučného vlastníctva žalovaného, ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.11.2011. Pripísanie kúpnej ceny za predaj rodinného domu na účet vedený v A. sa uskutočnilo dňa 22.03.2012. Vo výpise z účtu vo Z. sú platby pred predajom rodinného domu a po jeho predaji farebne odlišené. Žalovaný zo strany A. obdržal len výpis z účtu v pdf. verzii bez možnosti poskytnutia výpisu v excelovskej tabuľke. Výpis z Z. v excelovskej tabuľke predloží na pojednávaní na USB kľúči, nakoľko excelovské tabuľky sa nedajú predkladať prostredníctvom portálu e-žaloby. Pre vysvetlenie žalovaný uviedol, že jednotlivé výpisy preukazujú pohyby finančných prostriedkov, ktoré boli počas trvania manželstva, vo výlučnom vlastníctve žalovaného, a z ktorých boli splácané hypotekárne splátky, a teda nespádajú do masy BSM.

13/ Dňa 28.01.2022 žalovaný predložil pohyb financií žalovaného z účtu v A. na účet vo Z., z ktorého boli splácané splátky hypotekárneho úveru za obdobie od roku 2015 do roku 2019.

14/ Na pojednávaní dňa 01.02.2022 splnomocnená zástupkyňa žalovaného, oproti dovtedajším tvrdeniam žalovaného uviedla, že z vlastných financií získaných predajom nehnuteľností žalovaný uhradil sumu 14.675,56 eur a vzhľadom k hodnote auta, ktoré navrhuje prikázať žalobkyni (4.000,- eur) by tak žalobkyni uhradil rozdiel medzi týmito sumami. Pokiaľ ide o dlhopis, s výnimkou sumy 294,- eur, bol zvyšok kúpnej ceny spotrebovaný počas manželstva. Ďalej doplnila, že žalovaný robil mimoriadne splátky úveru, keď robil výbery zo svojho účtu v A. a vkladal ich na účet vo Z. Po predaji domu urobil zo svojho osobného účtu v A. výber 30.000,- eur a z tejto vybranej sumy robil mimoriadne úhrady.

15/ Žalobkyňa, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, na pojednávaní uviedla, že ak bola kúpna cena pripísaná na účet, na ktorý prichádzali aj výplaty žalovaného, tak došlo k zmiešaniu majetku. Vo vzťahu k dlhopisu uviedla, že k jeho prevodu, keďže ide o dlhopis na doručiteľa, kogentné ust. § 4 ods. 3 zákona č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch vyžaduje, aby došlo k jeho odovzdaniu a podľa ust. § 4 ods. 4 tohto zákona, keďže ide o dlhopis znejúci na meno, je potrebný rubopis. Splnomocnený zástupca žalobkyne predložil súdu originál dlhopisu.

16/ Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie všetkými listinami a rozhodnutiami, ktoré sa ku dňu pojednávania nachádzali v spise (č. l. 36 až 51, 64-65, 110-114, 117, 135-286 a 295) vrátane tých, ktoré boli predložené na pojednávaní (kópia dlhopisu na č. l. 304 spisu + originál v prílohovej obálke). Ďalej súd vykonal dokazovanie listinným farebným prevedením exportu pohybov na účte vo Z., ako aj jeho elektronickou podobou, ktorý dôkaz bol vykonaný prehratím obsahu žalovanou stranou predloženým USB kľúčom. Napokon súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že pred manželstvom mal ušetrenú sumu, z ktorej dal 400.000,- Sk na kúpu bytu a ďalších 10.000,- eur si nechal na postupné platenie splátok a tiež mal 2.000,- eur z dedičstva po svojom otcovi. Úver splácal len v dohodnutých splátkach, mimoriadne splátky nerobil, lebo na to nemal. Splátky uhrádzal zo svojich úspor. Keď v roku 2011 získal peniaze z predaja nehnuteľností, tak časť peňazí vybral na mimoriadne splátky, ktoré následne vykonával. Predčasné splátky platil preto, aby bol úver čo najskôr splatený. Mali s manželkou predstavu, že keď sa byt splatí, tak sa predá a spolu s našetrenými peniazmi manželky by mali na kúpu domu. Manželka si zo svojho príjmu sporila a žilo sa na 90% z jeho príjmov, pretože tak sa dohodli. Na kúpu dlhopisu dal 7.000,- eur a manželka 3.000,- eur, ale berie to tak, že ho nadobudli každý v rovnakom podiele. Peniaze za predaj dlhopisu v čase, keď nevedel, že sa budú rozvádzať a boli použité na bežnú spotrebu. Kúpnu cenu za predaj dlhopisu prevzal v hotovosti.

17/ Žalobkyňa sa na pojednávanie dňa 01.02.2022 nedostavila, napriek tomu, že súd na predbežnom prejednaní sporu uložil jej zástupcovi, aby zabezpečil jej účasť na pojednávaní, pretože to bola žalujúca strana, ktorá navrhla výsluch žalobkyne. Súd preto odročil pojednávanie na deň 22.03.2022, pričom

druhým dôvodom odročenia bola skutočnosť, že žalovanou stranou na pojednávaní v USB kľúči predložené elektronické výpisy boli obsiahle a bolo na mieste vyhovieť požiadavke žalujúcej strany o poskytnutie lehoty na oboznámenie sa s nimi.

18/ Žalobkyňa vo svojom výsluchu, ktorý súd vykonal na pojednávaní dňa 22.03.2022 uviedla, že s bývalým manželom nemali pred manželstvom nič, išli si kúpiť byt. Vybavil sa úver, ale byt sa kupoval na manžela s tým, že sa mal potom prepísať aj na ňu, čo sa nestalo. Žili normálne, úver sa splácal normálne, nič nemal zdedené. Ona mala kartu k účtu v A., aj vo Z. Mimoriadne splátky sa robili vždy vtedy, keď sa niečo navyše zarobilo. Na kúpu dlhopisu dala v hotovosti 5.000,- eur a žalovaný tiež 5.000,- eur. Po splatnosti dlhopisu jej žalovaný odmietol vyplatiť polovicu. Po podaní návrhu na rozvod neboli na žiadnej dovolenke. Okrem výsluchu žalobkyne súd na tomto pojednávaní vykonal dokazovanie aj listinami z č. I. 89-101.

19/ V záverečných prednesoch strany sporu, prostredníctvom svojich splnomocnených zástupcov zhodne navrhli, aby súd OMV v hodnote 8.000,- eur bolo prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne. Takisto zhodne navrhli, aby v rámci vyporiadania BSM bol vyporiadajúci dlhopis spolu s výnosmi v hodnote 10.420,22 eur. Pokiaľ ide o sumu zodpovedajúcu splátkam hypotekárneho úveru, ktoré sa realizovali počas manželstva strán sporu žalobkyňa navrhla, aby bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť jej z tohto titulu sumu 29.148,21 eur. Žalovaný žiadal, aby mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu pozostávajúcu zo splátok úveru, ktoré boli uhrádzané zo spoločného účtu počas trvania manželstva vo výške 11.696,42 eur.

20/ Vykonaným dokazovaním súd zistil, že strany sporu uzavreli manželstvo dňa XX.XX.XXXX, ktoré bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 10P/12/2019-43, právoplatným dňa 27.06.2019 (č. I. 64-65 spisu). Manželstvo tak zaniklo dňa 27.06.2019 a týmto dňom zároveň, s poukazom na ust. § 148 ods. 1 OZ, zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (strán sporu).

21/ Počas trvania manželstva (od XX.XX.XXXX do 26.06.2019) strany sporu nadobudli OMV a dlhopis, podrobne uvedené v odseku 2 tohto odôvodnenia, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná a pokiaľ ide o dlhopis, ktorá vyplýva aj z výsledkov dokazovania (k nadobudnutiu dlhopisu došlo rubopisom zo dňa 12.04.2018 - č. I. 304 spisu). Rovnako nebolo medzi stranami sporné, že OMV a dlhopis predstavuje predmet ich bezpodielového spoluvlastníctva. Napokon nebola medzi stranami sporu sporná hodnota OMV ku dňu vyporiadania vo výške 8.000,- eur.

22/ Pokiaľ ide o dlhopis, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že s dátumom 03.01.2019 žalovaný uzavrel zmluvu o prevode toho dlhopisu s kupujúcim B., nar. XX.XX.XXXX, ktorou mal previesť tento dlhopis na žalovaného za kúpnu cenu 10.000,- eur, ohľadne ktorej žalovaný uviedol, že mu bola vyplatená v hotovosti. Zmluva bola uzavretá podľa § 19 a § 30 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách v spojení s § 409 Obchodného zákonníka. Žalobkyňa opodstatnene namietala, že pokiaľ ide o prevod dlhopisu, uplatňuje sa právna úprava zákona č. 530/1990 Zb. o dlhopisoch, k čomu súd dopĺňa, že ide o lex specialis k právnej úprave prevodu cenných papierov vyplývajúcej zo zákona č. 566/2001 Z. z. V danom prípade sa jedná o dlhopis na meno, prevoditeľný a zabezpečený. Podľa kogentného ust. § 4 ods. 4 zákona č. 530/1990 Zb., dlhopisy znejúce na meno sú prevoditeľné rubopisom, pokiaľ emitent výslovne v texte dlhopisu neuviedol, že sú neprevoditeľné. Nakoľko predmetný dlhopis neobsahuje rubopis o jeho prevode zo žalovaného na B., nar. XX.XX.XXXX, súd v zhode so žalobkyňou konštatuje, že k platnému a teda účinnému prevodu dlhopisu nedošlo. V tejto súvislosti súd uvádza, že prevod dlhopisu je neplatný aj s poukazom na ust. § 145 ods. 1 OZ, pretože podľa tohto ustanovenia bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný. Prevod (predaj) spoločného dlhopisu v hodnote 10.000,- eur s ročným výnosom 7,2% nemožno považovať za bežnú vec. K platnému prevodu bol preto potrebný súhlas žalobkyne. Žalovaný ani netvrdil, že by takýto súhlas bol daný. Žalobkyňa sa v konaní dovoľavala neplatnosti prevodu ako takého, takže boli splnené podmienky uvedené v ust. § 40a OZ pre záver o neplatnosti tohto právneho úkonu.

23/ Na základe vyššie uvedených dôvodov preto dlhopis naďalej patrí do BSM strán sporu. Takýto záver súd urobil na základe právneho názoru Najvyššieho súdu ČSSR vysloveného v jeho zhodnotení zo dňa 03.02.1972, sp. zn. Cpj 86/1971, R 42/1972, ktorý doposiaľ judikatúrou slovenských súdov, prípadne právnu úpravou nebol prekonaný a možno tak z neho naďalej vychádzať. V zhodnotení sa uvádza,

že pokiaľ jeden z manželov nakladá s vecou, ktorá bola v bezpodielovom spoluvlastníctve (napr. aj po zrušení spoločnej domácnosti alebo po zániku tohto spoluvlastníctva), spôsobom, ktorý je v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ (pozn. súdu: súčasné znenie ust. § 145 ods. 1 OZ je rovnaké aké bolo zavedené OZ účinným od 01.01.1964) súdy správne vychádzajú z toho, že je pri vyporiadaní treba aj takúto vec do bezpodielového spoluvlastníctva zaradiť, pretože v tomto spoluvlastníctve zostáva. Pokiaľ však išlo o dispozíciu platnú (napr. vec bola prevedená (darovaná, predaná apod.) na iného so súhlasom oboch manželov), tak túto vec do bezpodielového spoluvlastníctva zahrnúť nemožno. Podľa povahy právneho úkonu by bolo možné do bezpodielového spoluvlastníctva zahrnúť len peňažitú časť alebo inú vec získanú za pôvodnú vec. Obdobný záver vyplýva aj z rozsudku NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2433/99 z 17.01.2001 (kedy mala ČR a SR rovnakú právnu úpravu vyporiadania BSM v podobe OZ č. 40/1964 Zb.), podľa ktorého ak jeden z manželov nakladal s vecami alebo úsporami, ktoré sú v BSM spôsobom, ktorý je v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ, potom na tento neplatný právny úkon nemožno prihliadať a vec alebo úspory treba zaradiť do masy bezpodielového spoluvlastníctva a vyporiadať.

24/ Žalovaný potvrdil, že dlhopis bol nadobudnutý zo spoločných peňazí strán sporu, voči záverom o neplatnosti jeho prevodu nič nenamietal a v zhode so žalobkyňou navrhoval, aby ju vyplatil z kúpnej ceny, ktorú nadobudol za dlhopis, ale aj z výnosov, ktoré mu emitent vyplatil do prevodu dlhopisu v sume 420,23 eur (č. l. 117 spisu).

25/ Na základe doposiaľ uvedeného súd uzaviera, že s ohľadom na neplatný prevod je dlhopis súčasťou BSM a pri vyporiadaní tohto BSM je treba vyporiadavať tento dlhopis, a nie kúpnu cenu, ktorá bola získaná jeho predajom. Súčasne je potrebné vyporiadať nielen dlhopis, ale aj výnosy z neho, pretože ide o výnosy zo spoločnej veci, na ktoré má nárok každý z manželov.

26/ Podľa ust. § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

27/ Vychádzajúc z citovaného ustanovenia súd vyporiadal spoločný majetok manželov, t.j. OMV, dlhopis a jeho výnosy tak, že OMV prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, keďže to zhodne navrhovali obe strany sporu. Dlhopis a výnosy z neho súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, nakoľko to bol on, kto s dlhopisom neplatne nakladal, komu boli vyplatené výnosy i kúpna cena a kto je ohľadne tohto úkonu vo vzťahu s tretou osobou (B.). Keďže originál dlhopisu súdu predložila žalobkyňa, ktorej bude tento originál súdom aj vrátený, súd jej zároveň uložil, aby predmetný dlhopis žalovanému odovzdala do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

28/ Pri vyporiadaní týchto spoločných vecí súd vychádzal z toho, že podiely oboch (bývalých) manželov sú rovnaké. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadal, aby súd uplatnil princíp dispartity a prelomil tak zásadu rovnosti podielov, a to v časti vyporiadania flexihypotéky. Vo vzťahu k OMV a dlhopisu (vrátane výnosov z neho) zhodne so žalobkyňou žiadal, aby išlo o vyporiadanie 1:1, keď za prikázanie OMV do vlastníctva žalobkyne žiadal od nej vyplatiť 1-icu z 8.000,- eur a pokiaľ ide o dlhopis (vrátane výnosov z neho), žiadal, aby mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu rovnajúcu sa polovici zo sumy 10.420,22 eur.

29/ Vzhľadom na uvedené, v dôsledku prikázania OMV len do vlastníctva žalobkyne, žalovanému vznikol voči žalobkyňi nárok na vyplatenie sumy 4.000,- eur. Na druhej strane v dôsledku prikázania dlhopisu a jeho výnosov len do vlastníctva žalovaného, žalobkyňi vznikol voči žalovanému nárok na vyplatenie sumy 5.210,11 eur. Na základe výšky týchto vzájomných „výplatkov“, povinnosť poskytnúť finančnú náhradu na vyrovnanie podielov bývalých manželov vznikla žalovanému voči žalobkyňi, a to vo výške 1.210,11 eur.

30/ Z vykonaného dokazovania, ktorého výsledky v tejto časti žalobkyňa nerozporovala vyplynulo, že dňa 19.03.2007, t.j. pred uzavretím manželstva strán sporu bol Správe katastra O. doručený návrh na vklad vlastníckeho práva (č. l. 36 spisu) podľa darovacej zmluvy (č. l. 44-45 spisu) uzavretej medzi darcami - manželmi B., nar. XX.XX.XXXX a N., nar. XX.XX.XXXX a obdarovaným - žalovaným, predmetom ktorého

bolo o.i. darovanie rodinného domu súp. č. XXX na pozemku č. XXX/X, ako aj pozemkov parc. č. XXX, XXX/X, XXX/X, XXX/X a č. XXX/X v k.ú. území O., obec O.. Vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného bol povolený dňa 17. (zrejme augusta) 2007 (č. l. 45 p. v. spisu) pod č. Z..

31/ Podľa ust. § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

32/ Nakoľko žalovaný rodinný dom súp. č. XXX s pozemkami nadobudol pred uzavretím manželstva tieto nehnuteľnosti sa nikdy nestali súčasťou BSM strán sporu. Žalovaný tieto nehnuteľnosti následne predal, a to na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 18.11.2011, ku ktorej bol dňa 11.01.2012 uzavretý dodatok č. 1 (č. l. 110 - 114 spisu). Nehnuteľnosti prestali byť vlastníctvom žalovaného povolením vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúcich dňa 14.03.2012 (č. l. 110 + 113 spisu). V predmetnej kúpnej zmluve bola dohodnutá kúpna cena 46.600,- eur, ktorá bola vyplatená na účet žalovaného vedený v A. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to dňa 22.03.2012 (č. l. 137 p. v. spisu). Dňa 23.03.2012 boli peňažné prostriedky v sume 30.000,- eur prevedené na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX (č. l. 138 spisu).

33/ Keďže žalovaný preukázateľne počas manželstva nadobudol finančné prostriedky vo výške 46.600,- eur získané predajom len jemu patriacich vecí, takto nadobudnuté prostriedky patrili výlučne jemu. Išlo teda o jeho osobný majetok.

34/ Z vykonaného dokazovania ďalej vyplynulo, že dňa 07. 11. 2008, t.j. už v čase trvania BSM strán sporu bola notárkou B. do notárskej zápisnice spísaná dohoda manželov o zúžení zákonom stanoveného rozsahu bezpodielového vlastníctva, a to ohľadne nadobudnutia vlastníctva k bytu č. XX na X. poschodí obytného domu s vchodom č. XXXX/XX na ulici M., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, ako aj na pozemku pod bytovým domom s tým, že túto nehnuteľnosť nadobudne v budúcnosti na základe kúpnej zmluvy žalovaný do svojho výlučného vlastníctva. Ďalej je v zápisnici uvedené, že hodnota uvedenej nehnuteľnosti je vo výške 2.200.000,- Sk a sumu 1.800.000,- Sk poskytne žalovanému na kúpu bytu Z. vo forme hypotekárneho úveru. Taktiež je v zápisnici uvedené vyhlásenie žalobkyne, že dáva súhlas k uzatvoreniu kúpnej zmluvy ohľadom tejto nehnuteľnosti s tým, že vlastnícke právo bude zapísané výlučne na manžela, nakoľko vyššie uvedená nehnuteľnosť bude vyplatená výlučne z jeho prostriedkov a súčasne dáva súhlas k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí flexihypotéky s tým, že ako dlžník bude vystupovať len manžel, nakoľko poskytnutá suma 1.800.000,- Sk je na základe tejto dohody výlučným vlastníctvom manžela (č. l. 50-51 spisu).

35/ Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že úver, ktorý bol počas manželstva poskytnutý vo výške 1.800.000,- Sk len žalovanému predstavuje jeho osobný záväzok, ktorý nepatrí do BSM strán sporu. Rovnako tak nepatrí do BSM aj byt, ktorý (aj) vďaka predmetnému úveru nadobudol žalovaný do svojho výlučného vlastníctva.

36/ Podľa rozsudku NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1562/2000 zo dňa 14.08.2001, ktorého závery súd môže aplikovať aj v prejednávanej veci, vzhľadom na totožnosť právnej úpravy vyporiadania BSM v ČR a SR v danom čase, ak za trvania BSM bol dlh (úver) jedného z manželov plnený z finančných prostriedkov patriacich do BSM a nie z oddeleného majetku tohto manžela, tak potom niet žiadneho dôvodu odchyliť sa od zásady, že každý z manželov je povinný nahradiť to, čo bolo zo spoločného majetku vynaložené na jeho osobný/oddelený majetok.

37/ Žalovaný preukázal, že 22.03.2012 (kedy boli pripísané na jeho účet v A.) nadobudol finančné prostriedky 46.600,- eur, ktoré predstavovali jeho výlučné vlastníctvo. Žalovaný, na ktorom v tomto smere spočívalo dôkazné bremeno ale nepreukázal, že by použil na splatenie svojho osobného záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o hypotekárnom úvere sumu 30.000,- eur. Táto suma bola totiž odpísaná z jeho účtu hneď na druhý deň, t.j. 23.03.2012. žalovaný v tomto smere tvrdil, že túto sumu vybral na to, aby z nej robil mimoriadne splátky úveru. K tomu súd uvádza, že z výpisu z účtu vyplýva, že táto suma nebola z účtu vybratá, ale bola prevedená na iný účet v A. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalovaný pritom neozrejmil, či účet, na ktorý bola poukázaná suma 30.000,- eur patrila jemu, prípadne žalobkyňi,

alebo o koho iného účet išlo. Na základe dôkazu, akým je výpis z účtu, súd môže konštatovať len to, že hneď po pripísaní kúpnej ceny, ktorú získal predajom svojho výlučného majetku žalovaný previedol 30.000,- na iný účet. Pokiaľ by žalobca preukázal, že z tohto účtu boli peniaze naraz, prípadne postupne prevedené, či vložené na úverový účet vo Z. bolo by možné uzavrieť, že aj tieto osobné financie použil na splatenie svojho osobného záväzku. Žalovaný tieto skutočnosti nepreukázal a takýto záver preto súd prijať nemôže. Rovnako dobre by totiž prichádzala do úvahy aj verzia, že žalovaný poukázal 30.000,- eur tretej osobe alebo ich previedol na účet, ktorým disponoval len on sám a má teoreticky túto sumu k dispozícii doteraz. Inak povedané, aby súd mohol uzavrieť, že na osobný záväzok žalovaného boli použité v rozsahu 30.000,- eur osobné financie žalovaného, musel by mať túto skutočnosť bezpečne preukázanú, čo sa však nestalo, pričom žalovaný nebol v dôkaznej núdzi (mohol napr. objasniť okolnosti prevodu sumy 30.000,- eur, komu patril účet, na ktoré boli poukázané). Sám žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.03.2021 (č. I. 316-318 spisu) uviedol priebeh splácania úveru od 29.03.2012 do 22.05.2019, z ktorého vyplýva, že mimoriadna, t.j. iná než pravidelná splátka bola vykonaná až 21.10.2013 (t.j. viac ako rok a pol po odpísaní sumy 30.000,- eur) vo výške 11.000,- eur. Ďalšia iná, než pravidelná splátka bola vykonaná až potom 02.09.2014 vo výške 2.789,64 eur a 9.160,17 eur. Napokon v poradí tretia, iná než pravidelná splátka bola vykonaná cca mesiac pred zánikom manželstva 22.05.2019 vo výške 3.500,- eur. Na tomto mieste súd uvádza, že žalovaný súdu (či už v listinnej alebo aj v elektronickej verzii na USB kľúči) nedoručil úplný výpis z účtu v A. č. ú. XX XXXX XXXX XXXX XXXX, keď v ňom chýbajú strany 7/40 až 12/31 týkajúce sa obdobia po 15.03.2013 až do 13.05.2014.

38/ Na tomto mieste je potrebné uviesť, že žiadna zo strán netvrdila, že by za trvania manželstva aj (alebo iba) z čiastky 46.600,- eur patriacej žalovanému bola zakúpená nejaká vec. Ak by bola zakúpená nejaká vec len z tejto sumy, potom by patrila do výlučného vlastníctva žalovaného. Ak by táto vec bola zakúpená z tejto sumy, prípadne jej časti a zároveň zo spoločných prostriedkov manželov (ktorými sú najmä príjmy manželov, odmeny, poistné plnenia a podobne), prostriedky, ktoré na tento účel poskytol žalovaný zo svojich osobných financií by predstavovali tzv. vnos do spoločného majetku, za ktorý by žalovanému podľa § 149 ods. 2 druhej vety OZ patrila náhrada. Ako sa uvádza v rozsudku NS ČR sp. zn. 22 Cdo 3421/2006 z 30.10.2007 (pre totožnosť právnej úpravy v rozhodujúcom čase plne použiteľného aj v podmienkach SR), podľa jednotnej súdnej praxe i podľa jasného znenia zákona veci obstarané za peniaze patriace výlučne jednému z manželov, sú vo výlučnom vlastníctve tohto manžela, nepatria do spoločného majetku manželov a v konaní o vyporiadanie tohto majetku sa nestávajú predmetom vyporiadania. Ak sú tieto prostriedky vynaložené na bežnú spotrebu (napr. potraviny, dovolenku a pod.) nie je možné za ne požadovať náhradu. Náhrada za prostriedky vnesené do spoločného majetku tak prichádza do úvahy skutočne len v tých prípadoch, kedy sú použité súčasne so spoločnými prostriedkami manželov na obstaranie určitej veci, a to za predpokladu, že takáto vec ku dňu zániku spoločného majetku manželov existuje, resp. nebola spotrebovaná, či nestratila hodnotu.

39/ V danom prípade nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, že všetky finančné prostriedky, ktoré sa nachádzali po 23.03.2012 (t.j. po pripísaní osobných financií žalovaného a následnom prevode sumy 30.000,- eur na iný účet) na osobnom účte žalovaného v A. boli vynaložené na bežnú spotrebu domácnosti. Žalovaný uviedol, že so žalobkyňou boli dohodnutí tak, že výdavky rodiny sa budú hradíť z jeho účtu (pozn. súdu: na ktorý príjem žalobkyne počas manželstva neprichádzal) a účet, na ktorý prichádzal príjem žalobkyne, tak na ňom sa sporilo. Žalobkyňa toto tvrdenie nijako nepoprela. Žalovaný teda z prostriedkov, ktoré sa nachádzali na jeho účte platil splátky úveru, aj výdavky rodiny. V danej situácii, keď predmetom vyporiadania neboli žiadne úspory manželov, teda spoločné prostriedky pozostávajúce z príjmov žalobkyne, bolo by v rozpore s dobrými mravmi, aby súd neprihliadal na to, že v rozsahu 16.600,- eur ostali na účte žalovaného jeho vlastné prostriedky. Iný postup by totiž neoprávnene zvýhodňoval žalobkyňu, keď de facto by v rámci ňou žiadanej náhrady vo výške polovice splátok úveru zaplatených počas manželstva nadobudla aj polovicu z finančných prostriedkov, ktoré preukázateľne patrili len žalovanému. Inak povedané súd dospel k záveru, že žalobkyňa má právo na náhradu sumy zaplatenej titulom splátok úveru (a jeho príslušenstva), ktorá bola po 22.03.2012 preukázateľne financovaná zo spoločných prostriedkov (z príjmov a odmien žalovaného), nie však z tej časti, ktorá predstavovala oddelený majetok žalovaného. Aj v rozhodnutí NS ČR 22 Cdo 1562/2000 (posledný odsek na str. 3), na ktoré poukazovala žalobkyňa sa uvádza, že niet žiadneho dôvodu odchyliť sa od zásady, že každý z manželov je povinný nahradiť to, čo bolo vynaložené na jeho oddelený majetok zo spoločných prostriedkov. To zároveň podľa názoru súdu znamená, že manžel nie je povinný nahradiť druhému manželovi to, čo bolo vynaložené na jeho oddelený majetok z jeho oddelených prostriedkov.

40/ V danom prípade je na mieste rozlišovať dve obdobia. Prvé je obdobie od vzniku manželstva strán sporu (XX.XX.XXXX) do 21.03.2012, kedy ešte neboli na účet pripísané finančné prostriedky patriace výlučne žalovanému. Vo vzťahu k tomuto obdobiu možno bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že finančné prostriedky, ktoré boli použité na zaplatenie úveru (vrátane jeho príslušenstva) v období po XX.XX.XXXX (resp. od poskytnutia úveru) až do 21.03.2012, boli zaplatené zo spoločných prostriedkov. Tieto finančné prostriedky predstavujú podľa výpočtu súdu sumu 10.552,96 eur (export pohybov na účte vedenom vo Z. na č. I. 91 až 101 spisu).

41/ Vychádzajúc z rozsudku citovaného v odseku 36 tohto odôvodnenia, je potom na mieste, aby žalovaný žalobkyni 1/2-icu takto zo spoločných prostriedkov nahradil, pretože bola vynaložená na jeho osobný/oddelený majetok (splácaním úveru žalovaný splácal podstatnú časť kúpnej ceny za len jemu patriaci byt).

42/ Za obdobie od začatia splácania úveru (19.12.2008 - č.l. 91 spisu) až do 21.03.2012 tak vzniklo žalobkyni právo na náhradu čiastky vo výške 5.276,48 eur.

43/ Pokiaľ ide o druhé obdobie, tak išlo o obdobie od 22.03.2012 do 26.06.2019, keďže 27.06.2019 manželstvo zaniklo. Žalovaný dňa 22.03.2012 získal vlastné finančné prostriedky 46.600,- eur, z ktorých však 30.000,- eur bolo obratom prevedených nevedno kam. Ak by malo zodpovedať skutočnosti tvrdenie žalovaného, že z tejto sumy boli následne vykonávané mimoriadne splátky, z vykonaného dokazovania takýto záver urobiť nemožno, pretože chýba časová a vecná súvislosť medzi výberom 30.000,- eur a následnými vkladmi na splatenie úveru (podrobnejšie k tomu vid' odsek 37 tohto odôvodnenia). Ak potom na účte žalovaného v A., z ktorého boli vykonávané (po poukázaní sumy 30.000,- eur na iný účet) preukázateľne ostala suma 16.600,- eur, súd z dôvodu uvedeného v odseku 39 tohto odôvodnenia z celkovej sumy, ktorá bola použitá na splatenie úveru (a jeho príslušenstva) od 22.03.2012 do 26.06.2019 a ktorá podľa výpočtu súdu predstavuje 47.743,46 eur (č. I. 95 až 101 spisu) bola odpočítaná suma 16.600,- eur. Suma 47.743,46 eur bola totiž splácaná nielen zo spoločných prostriedkov, ale aj z výlučných prostriedkov žalovaného vo výške 16.600,- eur. Žalobkyni možno priznať nárok len vo vzťahu k tej čiastke splateného úveru, ktorá nepochádzala z oddeleného majetku žalovaného, ale len z majetku spoločného (príjmy a odmeny žalovaného).

44/ Na základe uvedeného súd žalovaného zaviazal, aby popri už v odseku 42/ tohto odôvodnenia uvedenej sume 5.276,48 eur, žalobkyni zaplatil aj polovicu zo sumy 31.143,46 eur (47.743,46 eur mínus 16.600,- eur), čo predstavuje 15.571,73 eur a spolu tak ide o čiastku 20.848,21 eur.

45/ Celkovo tak na vyrovnanie podielov bývalých manželov súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 22.058,32 eur (20.848,21 eur + 1.210,11 eur podľa odseku 29/ tohto odôvodnenia). Žalovaný žiadal, aby mu bolo umožnené súdom priznanú sumu splácať v splátkach v trvaní 3 rokoch. Túto svoju žiadosť nijako bližšie neodôvodnil, resp. neuviedol výšku svojich príjmov a nákladov (vrátane peňažných záväzkov) tak, aby mohol túto žiadosť súd vyhodnotiť ako dôvodnú. Odhládnuv od uvedeného, s ohľadom na výšku sumy, ktorú je žalovaný povinný žalobkyni podľa tohto rozsudku zaplatiť, súd žalovanému na splnenie tejto povinnosti s poukazom na ust. § 232 ods. 3 CSP uložil dlhšiu než obvyklú lehotu, a to v trvaní 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, pokiaľ ide o sumu 20.000,- eur pre účel zabezpečenia si napríklad úveru na jeho splatenie a pokiaľ ide o sumu 2.058,32 eur, túto súd žalovanému uložil zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

46/ Pokiaľ žalovaný ohľadne vyporiadania nárokov týkajúcich sa splácania jeho flexihypotéky žiadal, aby súd prelomil princíp parity podielov, súd dôvod na ustálenie nerovnakých podielov strán sporu pri vyporiadavaní, akým by bola napr. skutočnosť, ako sa každý z manželov staral o rodinu, či o udržanie alebo nadobudnutie spoločných vecí, nezistil. Splácanie úveru nebolo splácaním spoločného dlhu manželov, ale výlučne osobného dlhu žalovaného, takže nemožno prijať záver, že ak na jeho splatenie použil vlastné financie, tak sa viac pričínil o jeho splácanie. Súd preto aj pri rozhodovaní o týchto nárokoch vychádzal zo základnej zásady vyporiadania BSM, podľa ktorej sú podiely oboch manželov rovnaké.

47/ Žalobkyňa v záverečnej reči žiadala, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v prvej a druhej výrokovej časti tohto rozsudku. Ohľadne výšky náhrady z titulu splácania úveru žalovaného zo spoločných prostriedkov žiadala, aby jej žalovaný zaplatil sumu 29.148,21 eur (polovicu o sumy 58.296,42 eur, ktorá podľa zhodných tvrdení strán bola použitá na splatenie úveru žalovaného počas trvania manželstva a

z ktorej aj súd vychádzal (10.552,96 eur + 47.743,46 eur). V súvislosti s procesnou stránkou veci, súd uvádza, že tento návrh súd, s poukazom na ust. § 140 ods. 3 CSP nepovažoval za zmenu žaloby a preto o nej nerozhodoval.

48/ Žalovaný v záverečnej reči žiadal, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v prvej a druhej výrokovej časti tohto rozsudku. Ohľadne výšky náhrady z titulu splácania úveru žalovaného zo spoločných prostriedkov žiadal, aby bol povinný zaplatiť žalobkyni sumu 11.696,42 eur.

49/ Nakoľko z doposiaľ uvedeného vyplýva, že súd žalobe žalobkyne nevyhovel v celom rozsahu, vo zvyšnej časti, ktorá prevyšuje ňou žiadané nároky, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

50/ V nadväznosti na to, súd ohľadne prvého a druhého výroku, ako aj štvrtého výroku v časti nároku na vyrovnanie podielov ohľadne OMV a dlhopisu (1.210,11 eur) na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP a contrario, nakoľko v tomto prípade nemožno hovoriť o plnom, či čiastočnom úspechu žalobkyne, ani o plnom, či čiastočnom neúspechu žalovaného. Preto v tejto časti súd právo na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán.

51/ Pokiaľ však ide o výrok IV., v časti týkajúcej sa náhrady polovice splátok úveru, súd postupujúc podľa ust. § 255 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania priznal žalobkyni v rozsahu jej tzv. čistého úspechu, keď zo žiadanej sumy 29.148,21 eur jej súd priznal 20.848,21 eur, čo predstavuje 71,52 % úspech a úspech žalovaného je tak 28,48 %. Čistý úspech žalobkyne je potom v rozsahu 43,04%.

52/ S ohľadom na skutočnosť, že vykonanie ďalšieho pojednávania zapríčinila (aj) žalobkyňa (popri nej aj žalovaný tým, že pohyby na účte žalovaného v A. za roky 2015 až 2019 súdu doručil až deň pred pojednávaním), ktorá sa nedostavila na prvé pojednávanie, súd podľa ust. § 256 ods. 2 CSP rozhodol, že pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia vznikuté v súvislosti s pojednávaním dňa 22.03.2022 (ktoré by sa nemuselo uskutočniť, ak by sa žalobkyňa dostavila na pojednávanie dňa 01.02.2022 a ak by žalovaný súdu doručil včas výpisy z účtu), tak ohľadne trov konania, ktoré vznikli žalovanému, má žalovaný právo na ich náhradu v rozsahu jednej polovice (nakoľko spoluzavinil odročenie pojednávania). Zároveň preto súd vyslovil, že žalobkyni sa v súvislosti s pojednávaním dňa 22.03.2022 náhrada trov konania nepriznáva.

53/ O výške všetkých priznaných trov súd rozhodne po právoplatnosti konečného rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.